

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 16Co/231/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6414208174
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 03. 2017
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Štefan Baláž
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2017:6414208174.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Štefana Baláža a sudcov JUDr. Alexandra Mojša a JUDr. Ivice Hanuskovej v právnej veci navrhovateľky M. L., rod. G., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. Z., T. XX/XX, adresa pre doručovanie T. XX, zastúpenej AK Dlhopolec, s. r. o., so sídlom vo Zvolene, Nám. SNP 27, IČO: 36 867 306, proti odporcovi B. L., nar. XX. XX. XXXX, bytom K. Z., U. M. XX/XX, zastúpeného JUDr. Viktorom Šurkom, advokátom, Advokátska kancelária Žiar nad Hronom, SNP 129, v konaní o určenie manželského výživného, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 6C/101/2014-74 zo dňa 11. 11. 2014 v znení dopĺňacieho rozsudku č. k. 6C/101/2014-108 zo dňa 14. 07. 2015 takto

rozhodol:

I. Krajský súd rozsudok okresného súdu v spojení s dopĺňacím rozsudkom č. k. 6C/101/2014-108 zo dňa 14. 07. 2015 vo výroku o povinnosti odporcu prispievať na výživu navrhovateľky výživným a vo výroku o náhrade trov konania pred súdom prvej inštancie, p o t v r d z u j e .

II. Rozsudok okresného súdu vo výroku o zročnom výživnom mení tak, že zročné výživné za obdobie od 25. 06. 2014 do 23. 12. 2014 vo výške 600 EUR je odporca povinný splácať v 20 EUR mesačných splátkach, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, ktoré je povinný zasielať vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

III. Odporca nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom uložil odporcovi povinnosť prispievať na výživu manželky výživným vo výške 100 EUR mesačne počnúc dňom 25. 06. 2014, ktoré je povinný zasielať vždy do 15. dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky. Zročné výživné za obdobie od 25. 06. 2014 do 23. 12. 2014 vo výške 450 EUR súd povolil odporcovi splácať v 20 EUR mesačných splátkach spolu s bežným výživným počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, vždy do 15 dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky s tým, že omeškanie s platením jednej splátky bude mať za následok zročnosť celého plnenia.

2. Okresný súd vychádzal z toho, že účastníci konania sú manželmi, ich manželstvo bolo uzavreté dňa 06. 06. 2009 a bolo zapísané v knihe manželstiev matričného úradu K. Z., vo zväzku XX, ročník XXXX na str. XXX pod par. č. XX. Z tohto manželstva pochádza malol. dcéra V. L., nar. XX. XX. XXXX. V čase konania o určenie manželského výživného prebiehalo na súde pod sp. zn. 5P/54/2014 aj konanie o rozvod manželstva, o ktoré ešte nebolo právoplatne rozhodnuté. Z vyjadrení účastníkov konania vyplývalo, že obaja účastníci sa chceli rozvieť. Okresný súd ďalej zistil, že navrhovateľka bola nezamestnaná, poberala rodičovský príspevok 203,20 EUR a rodinné prídavky 23,52 EUR. Bývala u svojich rodičov, starala sa o malol. dcéru V., na ktorú otec platil výživné. V tomto

období zostala starostlivosť o maloletú dcéru výlučne na navrhovateľke. Odporca bol zamestnaný na Okresnom riaditeľstve PZ v Žiari nad Hronom, jeho služobný pomer trval od 01. 07. 2014 a zarábala 740 EUR mesačne. Odporca uvádzal mesačné výdavky 823,61 EUR, ktoré prevyšujú jeho príjmy. Odporca uvádzal splácanie úverov mesačne v sume 421,25 EUR, ktoré si zobrali spolu s manželkou. Manželské výživné odmietal platiť aj z dôvodu, že navrhovateľka mala mimomanželský pomer. Dôkaz o mimomanželskom pomere manželky odporca nepredložil.

3. Okresný súd mal preukázané, že o domácnosť, ktorú tvorí navrhovateľka a maloleté dieťa účastníkov konania sa starala výlučne navrhovateľka od apríla 2014, kedy opustila spoločnú domácnosť s odporcom. Na financovanie vedenia domácnosti a uspokojovanie základných životných potrieb sa navrhovateľka podieľa výlučne z vlastných zdrojov, pričom jej príjem bol neporovnateľne nižší ako príjem odporcu. Navrhovateľka bola na materskej dovolenke, nemohla si nájsť prácu a v tom smere bola oproti odporcovi značne znevýhodnená a odkázaná na pomoc svojich rodičov. Okresný súd vyhovel návrhu v celom rozsahu a odporcovi uložil povinnosť platiť navrhovateľke manželské výživné v sume 100 EUR mesačne odo dňa 25. 06. 2014, kedy bol návrh podaný na súd. Zároveň určil zročné výživné od 25. 06. 2014 do dňa vyhlásenia rozsudku 11. 11. 2014 spolu vo výške 450 EUR. Zročné výživné odporcovi povolil splácať v pravidelných mesačných splátkach po 20 EUR pod hrozbou straty výhody určených splátok v prípade ich nedodržania. Na právne zdôvodnenie okresný súd uviedol § 71 ods. 1, ods. 2, § 75 ods. 1, ods. 2 Zákona o rodine.

4.. Odporca v odvolaní okresnému súdu vytykal neúplné zistenie skutkového stavu, nesprávne skutkové zistenia a právne posúdenie. Súd sa nevysporiadal s preukázaním toho, že by odporca vyživovaciu povinnosť neplnil, neboli preukázané výdavky navrhovateľky, neboli objektívne posúdené reálne príjmy a výdavky odporcu. Navrhovateľka nepreukázala, že jej životná úroveň bola nižšia ako životná úroveň odporcu. Navrhovateľka uznala, že odporca hradil náklady spojené s vedením domácnosti a všetky spoločné pôžičky v sume 550 EUR mesačne. Navrhovateľka neuviedla výdavky preukazujúce tvrdenie o jej nižšej životnej úrovni. Okresný súd nevzal do úvahy odporcom vynakladané výdavky na spoločný majetok, neuskutočnil dokazovanie, o ktoré by mohol oprieť svoje rozhodnutie. Dôvodom rozpadu manželstva bol mimomanželský pomer navrhovateľky. V konaní vedenom pod sp. zn. 5P/54/2014 bolo manželstvo účastníkov konania dňa 10. 12. 2014 rozvedené a odporcovi bola určená vyživovaciu povinnosť k maloletej dcére Diane vo výške 50 EUR mesačne. Odporca bol od 06. 12. 2014 do 21. 12. 2014 nezamestnaný, potom sa zamestnal na dohodu na polovičný úväzok a mal hrubý príjem 210 EUR mesačne. Navrhol, aby odvolací súd rozsudok okresného súdu zmenil a návrh zamietol alebo zrušil a vec vrátil na ďalšie konanie.

5. Navrhovateľka vo vyjadrení k odvolaniu navrhla rozsudok okresného súdu ako vecne správny potvrdiť. Mala zato, že nárok na výživné preukázala. V čase rozhodovania okresného súdu bola nezamestnaná, lebo bola na rodičovskej dovolenke a bývala u rodičov, ktorým prispievala na domácnosť sumou 30 EUR. Starala sa o maloletú dcéru, pričom väčšinu príjmov spotrebovala na starostlivosť o dcéru. Odporca na maloletú neplatil od augusta do novembra 2014 a výživné doplatil len deň pred pojednávaním. V čase rozhodnutia bol odporca zamestnaný ako príslušník PZ s príjmom 740 EUR a už len z toho dôvodu bola životná úroveň oboch manželov odlišná. Pokiaľ došlo u odporcu k zníženiu jeho príjmu, situáciu si zaviniť sám a súd by na jeho terajší nižší príjem nemal prihliadať.

6. Odvolací súd o odvolaní odporcu rozhodol po nadobudnutí účinnosti zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) od 01. 07. 2016, ktorý platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa prechodného ustanovenia § 395 ods. 1 CMP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 395 ods. 2 CMP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Nová právna úprava vychádza z princípu okamžitej aplikácie procesnoprávných noriem CMP a súčasne rešpektuje účinok procesných podaní urobených do 30. 06. 2016. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Krajský súd ako súd odvolací (§ 34 CSP), odvolanie prejednal, preskúmal rozsudok súdu prvej inštancie ako aj obsah súdneho spisu v zmysle § 62, § 65 - § 67 CMP a zistil, že napadnuté rozhodnutie bolo vydané na základe dostatočne a správne a zisteného skutkového stavu, ktorý okresný súd správne právne posúdil a svoje úvahy a rozhodnutie náležite a v potrebnom rozsahu odôvodnil. Odvolací súd na

dôvody uvedené v rozhodnutí okresného súdu poukazuje a stotožňuje sa s nimi v zmysle § 387 ods. 2 CSP.

8. Podľa § 71 ods. 1 zák. č. 36/2005 Z. z. o rodine v znení neskorších predpisov (ďalej len Zákon o rodine“) manželia majú vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Ak jeden z manželov túto povinnosť neplní, súd na návrh niektorého z nich určí jej rozsah tak, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Pri rozhodovaní o určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliadne na starostlivosť o domácnosť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 19 ods. 1 Zákona o rodine, o uspokojovanie potrieb rodiny založenej manželstvom sú povinní starať sa obidvaja manželia podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Uspokojovaním potrieb rodiny je aj osobná starostlivosť o deti a domácnosť. Podľa § 19 ods. 2 o veciach týkajúcich sa rodiny rozhodujú manželia spoločne. Ak sa nedohodnú o podstatných veciach, rozhodne na návrh jedného z nich súd. Podľa § 19 ods. 3 na výkon povolania a na pracovné uplatnenie nepotrebuje žiadny z manželov súhlas druhého manžela.

9. V posudzovanej veci okresný súd správne vychádzal z toho, že účastníci konania boli manželmi a nežili v spoločnej domácnosti, že navrhovateľka sa starala o maloleté dieťa pochádzajúce z manželstva účastníkov konania a bola bez akéhokoľvek pravidelného príjmu poberala len rodičovský príspevok 203,20 EUR a rodinné prídavky 23,52 EUR. Z uvedeného peňažného príjmu matky nemožno pri určení manželského výživného vychádzať, lebo je určený na starostlivosť o dieťa. Nespochybná starostlivosť navrhovateľky o maloleté dieťa v čase jej materskej dovolenky vylučovala vzájomnú vyživovaciu povinnosť. Odporca svoj príjem vo výške 740 EUR nespochybňoval, a preto okresný súd správne vyživovaciu povinnosť odporcu určil s prihliadnutím na to, aby životná úroveň oboch manželov bola v zásade rovnaká. Odporca namietal, že z vlastného príjmu hradil všetky spoločné výdavky, ktoré prevyšovali jeho príjmy. Uvedeným tvrdením odporca nepreukázal svoju životnú úroveň, ani rovnakú životnú úroveň navrhovateľky už len z toho dôvodu, že uvádzané výdavky odporcu sa týkali domácnosti, v ktorej odporca zostal bývať a ktorú navrhovateľka opustila nie výlučne vlastnou vinou. Za spoločné výdavky, ktoré vznikli za trvania manželstva a ktoré uhradil odporca preto nebolo možné považovať za výdavky súvisiace so spoločným životom resp. životnou úrovňou manželov. Odporcovi sa nepodarilo preukázať ani mimomanželský pomer navrhovateľky s iným mužom. Návrh na rozvod podala navrhovateľka, rozvodový rozsudok neobsahuje zistenia o mimomanželskej známosti ktoréhokoľvek z účastníkov konania. Okresný súd mal preukázané, že o domácnosť, ktorú tvorí navrhovateľka a maloleté dieťa účastníkov konania sa starala výlučne sama navrhovateľka, ktorá tak bola pri financovaní domácnosti a uspokojovaní základných životných potrieb odkázaná na obmedzené zdroje príjmov, určené na starostlivosť o dieťa a účastníkov konania a pomoc rodičov. Zistený príjem navrhovateľky, ktorý odporca nespochybnil, pozostával len z rodičovských dávok na jedno dieťa a podľa názoru odvolacieho súdu odporcovi určené výživné 100 EUR mesačne môže odporca zo svojho príjmu platiť. Dokazovanie okresný súd vykonal výsluchom navrhovateľky a odporcu, pričom účastníci uvádzaný príjem vzájomne nespochybnil. Správne potom vychádzal z toho, že životná úroveň oboch manželov má byť v zásade rovnaká. Okresný súd vypočul navrhovateľku, a odporcu, dal im možnosť vyjadriť sa k výdavkom druhého účastníka, konštatoval ich príjmové pomery, uviedol úvahy a závery na základe ktorých určil výšku vyživovacej povinnosti odporcu. Podľa odvolacieho súdu odporcovi jeho zistený príjem vo výške 740 EUR mesačne umožňoval platiť navrhovateľke manželské výživné v sume 100 EUR mesačne aj po zohľadnení výživného v sume 50 EUR, ktoré odporca platí na maloletú dcéru k rukám navrhovateľky.

10. Po vyhlásení rozsudku súdom prvej inštancie došlo k rozvodu manželstva účastníkov konania rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom č. k. 5P 54/2014-84 zo dňa 10. 12. 2014. Rozsudok nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť 23. 12. 2014. Uvedeným dňom zanikla vyživovacia povinnosť odporcu k navrhovateľke titulom manželského výživného. Pretože odvolací súd rozhodoval až po právoplatnosti rozvodového rozsudku, určil celkovú výšku ročného výživného do zániku vyživovacej povinnosti odporcu v sume 600 EUR za obdobie od podania návrhu na súde do právoplatnosti

rozvodového rozsudku 23. 12. 2014 za šesť mesiacov po 100 EUR, spolu ročné výživné 600 EUR. krajský súd ponechal nezmenené rozhodnutie okresného súdu vo výroku, ktorým odporcovi povolil splácať ročné výživné v 20 EUR mesačných splátkach, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku, vždy do 15-teho dňa v mesiaci k rukám navrhovateľky s tým, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zrochnosť celého plnenia. Manželské výživné bolo určené z príjmu, ktorý mal odporca ako policajt. Odporca uviedol, že prestal byť zamestnaný až v priebehu decembra 2016. Keďže sa potom odporca znovu zamestnal, ale uvádzal už nižší príjem, súd zníženie príjmov odporcu zohľadnil ponechaním splátok ročného výživného tak, ako o nich rozhodol okresný súd.

11. Súd prvej inštancie dopĺňacím rozsudkom č. k. 6C/101/2014-108 zo dňa 14. 07. 2015 rozhodol o trovách konania tak, že navrhovateľke náhradu trov nepriznal. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že rozsudkom č. k. 6C/101/2014-74 zo dňa 11. 11. 2014 v celom rozsahu vyhovel návrhu a odporcovi uložil povinnosť platiť manželské výživné 100 EUR mesačne. Proti uvedenému rozsudku podal odporca odvolanie a pretože okresný súd nerozhodol o trovách bolo potrebné o nich rozhodnúť dopĺňacím rozsudkom. Keďže navrhovateľka bola v konaní úspešná v celom rozsahu podľa § 142 ods. 1 OSP, ale náhradu trov nepožadovala, okresný súd jej náhradu trov nepriznal.

12. Proti dopĺňaciemu rozsudku podal včas odvolanie odporca, ktorý namietal vo veci samej nedôvodnosť návrhu, lebo vyživovaciú povinnosť si plnil podľa svojich možností a schopností tým, že hradil všetky spoločné výdavky aj po odchode navrhovateľky zo spoločnej domácnosti. Tvrdil, že navrhovateľka svoj nárok na výživné nepreukázala. Zopakoval, že v rozvodovom konaní bol ako dôvod rozpadu manželstva preukázaný mimomanželský pomer, ktorý mala navrhovateľka. Za tejto situácie by bolo priznanie nároku v rozpore s dobrými mravmi. Namietal, že súd nerozhodol o náhrade trov konania, ktoré si uplatnil. Navrhol, aby súd odporcovi priznal náhradu trov konania.

13. Navrhovateľka navrhla dopĺňací rozsudok, ktorým bolo rozhodnuté o trovách konania potvrdiť, lebo odporca nebol v konaní úspešný.

14. Odvolací súd o odvolaní odporcu rozhodol po nadobudnutí účinnosti zákona č. 161/2015 Z. z. Civilný mimosporový poriadok (ďalej len „CMP“) od 01. 07. 2016, ktorý platí aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa prechodného ustanovenia § 395 ods. 1 CMP, ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti. Podľa § 395 ods. 2 CMP právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované. Nová právna úprava vychádza z princípu okamžitej aplikácie procesnoprávných noriem CMP a súčasne rešpektuje účinok procesných podaní urobených do 30. 06. 2016. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konania podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

15. Podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, účinného do 30. 06. 2016 (ďalej len „OSP“) účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 57 CMP, o povinnosti nahradiť trovy konania, ak nejde o trovy konania štátu, rozhoduje súd len na návrh.

Podľa § 58 CMP, o nároku na náhradu a o výške trov konania rozhoduje súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

16. Odvolanie žalobcu nebolo dôvodné. V posudzovanej veci okresný súd rozhodol o trovách účastníkov prvostupňového konania podľa výsledku konania, v ktorom bola navrhovateľka úspešná v celom rozsahu a to výrokom, ktorým navrhovateľke náhradu trov nepriznal. Odporca nebol ani čiastočný úspešný a nebolo preto potrebné, aby okresný súd osobitným výrokom rozhodol aj o trovách neúspešného odporcu.

17. Odporca nebol v odvolacom konaní úspešný a preto odvolací súd podľa § 57, § 58 CMP rozhodol, že na náhradu trov odvolacieho konania odporca nemá nárok.

18. Rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) CSP (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 CSP nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie nie je prípustné proti rozsudku, ktorým sa vyslovilo, že sa manželstvo rozvádza, že je neplatné alebo že nie je a proti uzneseniu v konaní o návrat maloletého do cudziny vo veciach neoprávneného premiestnenia alebo zadržania (§ 76 CMP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (t.j. ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsudok o výživnom je vykonateľný doručením (§ 44 CMP)